

§ 196.

Afgjørelser og Foranstaltninger med Hensyn til Forholdsregler, som træde istedetfor Fængsling, træffes af den Ret, der efter §§ 184 og 189 tager Beslutning om Fængsling og dens Ophør.

IV.

Om Beslaglæggelse paa dens Formue, som unddrager sig Forfølgning, samt om Sagens Paadømmelse i den Sigtedes Fraværelse.

§ 197.

Naar der i en under Landsretten hørende Sag er reist Anklage, som af Retten er bleven henvist til Hovedforhandling, men den Sigtede har unddraget sig Sagens videre Forfølgning, kan Retten paa Anklagerens Begjæring og, efterat Forvareren er hørt, ved Kjendelse bestemme, at der skal lægges Beslag paa den Formue, som han maatte besidde eller erhverve i Riget. Kjendelsen forlyndes overensstemmende med Reglerne i § 102.

Veror Afgjørelsen af, om Sagen skulde paadømmes ved Landsretten, paa Størrelsen af den i det givne Tilfælde forskyldte Straf, kan Retten kun træffe en saadan Bestemmelse, naar den finder Anklagerens Skjøn om Straffen hjemlet ved det Foreliggende.

Oplyses det senere, at det var den Sigtede umuligt at møde, kan Retten ophæve Beslaglæggelsen for et bestemt med Hensyn til den oplyste Undskyldningsgrund afpasset Tidrum.

§ 198.

Retten drager Omfjerg for, at der bekliffes en Bærgen til at bestyre den beslaglagte Formue efter de Regler, som gjælde om horteblevne Personers Formue. Bærgen har at afgive Løfte om ikke at lade den Sigtede tilflyde nogen Indtægt af Formuen. Om Wgtesælles og Børns Underholdning af Formuen gjælde den almindelige Lovgivnings Regler.

Den Sigtede bliver fra det Dieblif, Kjendelsen er affagt, uberettiget til at forflytte eller ved Retshandler at raade over nogen Del af den beslaglagte Formue, sidste Williesbestemmelser dog derunder ikke indbefattede. For at denne Virkning af Beslaglæggelsen skal kunne gjøres gjældende overfor en godtroende Kredtemand, saaledes at de foretagne Retshandler tabe Gylbigheid, bliver at iagttage, hvad der i Loven om den borgerlige Retspleie er foreskrevet med Hensyn til Arrest paa Gods.

§ 199.

Beslaglæggelsen ophører:

- 1) naar den Sigtede fremstiller sig for Retten eller paagribes;
- 2) naar Formuen paa Grund af den Sigtedes Død eller ifølge de i Fdg. 11. Sept. 1839 foreskrevne Regler tilfalder hans Arvinger;
- 3) naar Anklagen frasaltes, eller Sagen ved Rettens Kjendelse heves.

Den Ret, som har besluttet Beslaglæggelsen, tager Beslutning om Ophøret i de foranvænte Tilfælde; Formuen med de under Beslaglæggelsen vundne Indtægter og efter Fradrag af de høvte Udgifter udleveres derefter til den Sigtede eller henholdsvis Arvingerne.

§ 200.

I den Sigtedes Fraværelse kan ordentligvis ingen Hovedforhandling finde Sted. Kan den Sigtede ikke skaffes tilstede, kan Anklagen vel henvises til Hovedforhandling, men uden at denne berammes; er dette alt sket, udsættes Sagen; dog bør Sagens Fremme mod Medsigtede derved intet Ophold lide. Opstaar der Fare for, at Beviser ved Hovedforhand-